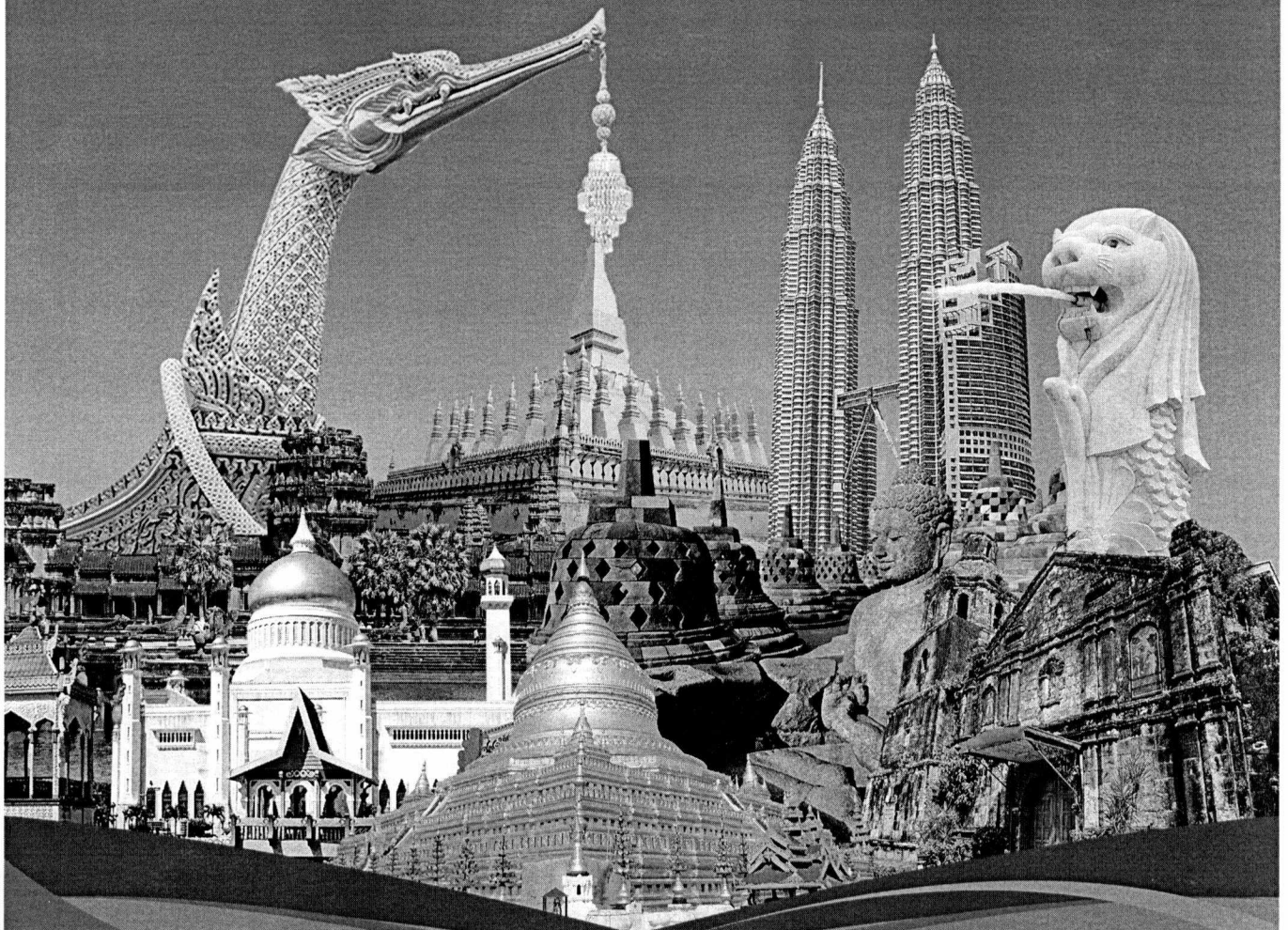

การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 22 ประจำปี 2555
วิถีไทย วิถีอาเซียน วิถีแห่งความร่วมมือ
Thai-ASEAN : Path of Collaboration

23 - 26 พฤษภาคม 2555

ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติดอลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จัดโดย มหาวิทยาลัยทักษิณ
เครือข่ายการวิจัยภาคใต้ตอนล่าง
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ISBN 974-451-186-9

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศาสตราจารย์ ดร.ธีรภาพ เจริญวิริยะภาพ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.อินทวัฒน์ บุรีคำ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลอชาติ บุญเอก	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรประพันธ์ ส่งเสริม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สมรัฐ เกิดสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวภา ณ นคร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.มุกดา สุขสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีระศักดิ์ ตุลยาพร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัชฌา สุวรรณกาญจน์	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.เนติ วรรณุช	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อาจารย์วรากร ทรัพย์วิระปกรณ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
ศาสตราจารย์ ดร.ยุวดี เขียววัฒนา	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.กรทอง ยุวดาว	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ศาสตราจารย์อำนวยการ ยัสโยธา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุคอรียีหมะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
อาจารย์ ดร.ภวิกา บุญยพิพัฒน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
รองศาสตราจารย์นพพร ด้านสกุล	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลีรัตน์ คงเรือง	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรวุฒิ เสนาคำ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัติ เมืองแก้ว	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัส ชัยจันทร์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
อาจารย์ ดร.เยี่ยมดาว ณรงค์ชวณะ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.พัฒยศ พุทธเจริญ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สำเนียงงาม	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถนอมจิตร ชุ่มวงศ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล เขียวแก้ว	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
รองศาสตราจารย์ ดร.ชิดชนก เขิงเขาว์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงมณี จงรักษ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
รองศาสตราจารย์พิเชษฐ์ เปียร์กลีน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์โชคชัย เหลืองธูปราณิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริยา คูหา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.ซาฟีอี อาดำ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์อารีย์ ธรรมโคร่ง	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
อาจารย์ ดร.อารีย์ ถิรสัตยพิทักษ์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรจิรา สิทธิศักดิ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ อุโพธิ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา อินทอง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มารีนา มะหนี	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย เลี้ยงพรพรรณ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วสันต์ กาญจนมุกดา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิริพร สังข์ทอง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธรรม ขนาศักดิ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.กนกพร สังข์รักษ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.กฤษมาลย์ น้อยผา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.จริญญา ธรรมโชโต	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.เจษฎา นกน้อย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ฉันทิส ทองช่วย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ชลธิรา แสงสุบัน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ชวนพิศ ชุมคง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ณัชชา มหัพญานนท์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.เดือนเพ็ญ กชกรจารุงศ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ถาวร จันทร์โชติ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ธเนศ ไชยชนะ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ธวัฒน์ชัย เทพนวล	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ธัญญา ดวงจินดา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.นิสากร กล้าณรงค์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ปาหนัน คำฝอย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ปัญญพัฒน์ ไชยเมล์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.เปลื้อง สุวรรณมณี	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พงษ์พันธ์ พิณโท	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พรพิมล มะยะเฉียว	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พัชรี รมพยอม	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พินิจ ดวงจินดา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.มณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.มณฑล เลิศวรปริชา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วรางคณา กิระติวิบูลย์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วันลภ ดิษสุวรรณ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.वासนา สุวรรณวิจิตร	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วิกันดา รัตนพันธ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วิชชุดา เกตุใหม่	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วิชณู นภาพันธ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรจิรา สิทธิศักดิ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ อุโพธิ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา อันทอง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มารีนา มะหฺนิ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย เลี้ยงพรพรรณ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒน์ กาญจนมุกดา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิริพร สังข์ทอง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุธรรม ขนาศักดิ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.กนกพร สังข์รักษ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.กฤษมาลย์ น้อยผา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.จริญญา ธรรมโชโต	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.เจษฎา นกน้อย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ฉันทัส ทองช่วย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ชลธิรา แสงสุบัน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ชวณพิศ ชุมคง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ณัชชา มหปญญานนท์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.เดือนเพ็ญ กษกรจารุพงศ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ถาวร จันทโชติ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ธเนศ ไชยชนะ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ธวัฒน์ชัย เทพนवल	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ธัญญา ดวงจินดา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.นิสากร กล้าณรงค์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ปาหนัน คำฝอย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ปัญญาพัฒน์ ไชยเมล์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.เปลื้อง สุวรรณมณี	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พงษ์พันธ์ พิณโท	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พรพิมล มะยะเฉียว	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พัชรี ร่มพยอม	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.พินิจ ดวงจินดา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.มณฑนา พิพัฒน์เพ็ญ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.มณฑล เลิศวรปรีชา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.ระวีวัฒน์ ไทยเจริญ	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วรางคณา กิรติวิบูลย์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วันลก ดิษสุวรรณ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.वासนา สุวรรณวิจิตร	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วิกันดา รัตนพันธ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วิชุดา เกตุใหม่	มหาวิทยาลัยทักษิณ
อาจารย์ ดร.วิษณุ นภาพันธ์	มหาวิทยาลัยทักษิณ

อาจารย์อลงกรณ์ แซ่ตั้ง
อาจารย์อักษรประเสริฐ เศรษฐประเสริฐ
อาจารย์อานุช ศิริรัฐนิคม
อาจารย์อาจารย์ นาโค

มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Factor effecting learning achievement in economic subjects of bachelor students from
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ธีระวัฒน์ จันทิก¹ นางสาวศิริภรณ์ ศิลปะวานิช² และ น้ำฝน เสนางคนิกร³

Thirawat Junthuek, Siripon Sinlapawanich and Namfon Senangkanikorn,

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาสภาพโดยทั่วไปต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชมงคลรัตนโกสินทร์ในพื้นที่สาขาลาย พื้นที่บึงพระพิบูลฯ และวิทยาเขตวังไกลกังวล ที่ผ่านการศึกษาในรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค เศรษฐศาสตร์มหภาค เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ จำนวน 379 ราย โดยผลการวิจัย พบว่า ชั้นปี สาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยนักศึกษาที่ผ่านการเรียนเศรษฐศาสตร์จุลภาค และกลุ่มวิชาวิเคราะห์มาแล้วจะมีผลการเรียนอยู่ในกลุ่มเกรด A สูงกว่านักศึกษาที่ยังไม่ผ่านการเรียนในวิชาดังกล่าว และจะมีผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ขณะที่ลำดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์นั้น พบว่า ชั้นปีกับการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์มากที่สุดด้วยขนาด 0.21 (คราเมอร์วี เท่ากับ 0.21) รองลงมาคือ สาขาวิชาที่มีความสัมพันธ์ขนาด 0.19 (คราเมอร์วี = 0.19) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเศรษฐศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การเรียนเศรษฐศาสตร์

¹ อ., คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี และนักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

² อ., คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์พื้นที่สาขาลาย

³ ผศ., คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์พื้นที่สาขาลาย และนักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทนำ

องค์ความรู้หนึ่งที่กล่าวถึงกันอย่างแพร่หลายสำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขและรับมือกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นทางด้านเศรษฐกิจของประเทศก็คือ การใช้ความรู้วิเคราะห์ปัญหาทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งแต่เดิมองค์กรที่มีบทบาทได้ใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ยังถูกจำกัดในวงแคบๆ ไม่แพร่หลายมากนัก แต่หากกล่าวถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันที่กำลังเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย ที่มีผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในสังคมไม่ว่าจะในระดับบุคคล ครัวเรือน จนถึงระดับประเทศผ่านผลผลิตทางด้านภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม ย่อมเป็นวงจรที่ไม่สามารถแยกออกจากองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ได้ องค์ความรู้ตามแนวทางเศรษฐศาสตร์จึงเป็นทางเลือกที่สำคัญอย่างยิ่ง สำหรับนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ จะเห็นได้จากการที่ประเทศได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้สำหรับเป็นกรอบในการบริหารประเทศมาโดยตลอดในช่วง 4 – 5 ทศวรรษที่ผ่านมา ประกอบกับปัจจุบันรายวิชาทางเศรษฐศาสตร์นั้นถูกบรรจุให้มีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา

ที่ผ่านมาหากพิจารณาองค์ประกอบโดยรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ของนักศึกษาในระดับต่างๆ ในรายวิชาทางเศรษฐศาสตร์นั้นยังไม่บรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์การเรียนการสอนมากนัก ที่โดยทั่วไปมักกำหนดวัตถุประสงค์การศึกษา เช่น ให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในหลักของทฤษฎีและเครื่องมือวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ อีกทั้งยังกำหนดผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ เป็นต้น อันเนื่องมาจากผู้เรียนขาดการเอาใจใส่ หรือพฤติกรรมระดับความสนใจในการเรียนยังต่ำอยู่มาก เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนในรายวิชาทางเศรษฐศาสตร์นั้นมีความซับซ้อน ยุ่งยากต่อการทำความเข้าใจในทฤษฎีบท และเครื่องมือต่างๆ ที่มีการศึกษาวิเคราะห์เชิงวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และสถิติศาสตร์ประกอบ หรืออาจเกิดจากปัจจัยขึ้นอยู่กับผู้เรียนเอง อาทิ ภูมิภาวะ อายุ เพศ ประสบการณ์ ความถนัด การสนใจ เป็นต้น หรืออาจเกิดจากปัจจัยด้านวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน อาทิ การฝึกฝน การเรียนรู้ การท่องจำ การใช้สื่ออื่นประกอบการเรียนรู้ เป็นต้น หรืออาจเกิดจากปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาทิ ภูมิหลัง หลักสูตร องค์ประกอบทางสถาบัน พฤติกรรมการเรียนการสอน ด้านเจตคติ ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบ และทักษะพื้นฐาน เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันได้มีนักวิชาการหลายท่านได้พยายามศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เช่น งานวิจัยของนิสา แซ่เอี้ยว (2551) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและเจตคติต่อวิชาการส่งเสริมการขาย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และงานวิจัยของเชียง, เอส. เอช. (1994) ได้ศึกษาผลการทดลองสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา 6 แห่ง ในประเทศไต้หวัน โดยใช้แนวการสอนตามทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ในเนื้อหาวิชาฟิสิกส์ เรื่อง ความดันของเหลวและแรงลอยตัว โดยเน้นการแก้โจทย์ที่คลาดเคลื่อนของนักเรียนเกี่ยวกับแรงลอยตัว ผลการศึกษา พบว่า กิจกรรมการทดลองได้พัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และกระบวนการปรับเข้าโครงสร้าง เป็นการกำจัดมโนทัศน์

ที่คลาดเคลื่อนของนักเรียนออกไปได้ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดการเรียนการสอน นำไปสู่การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

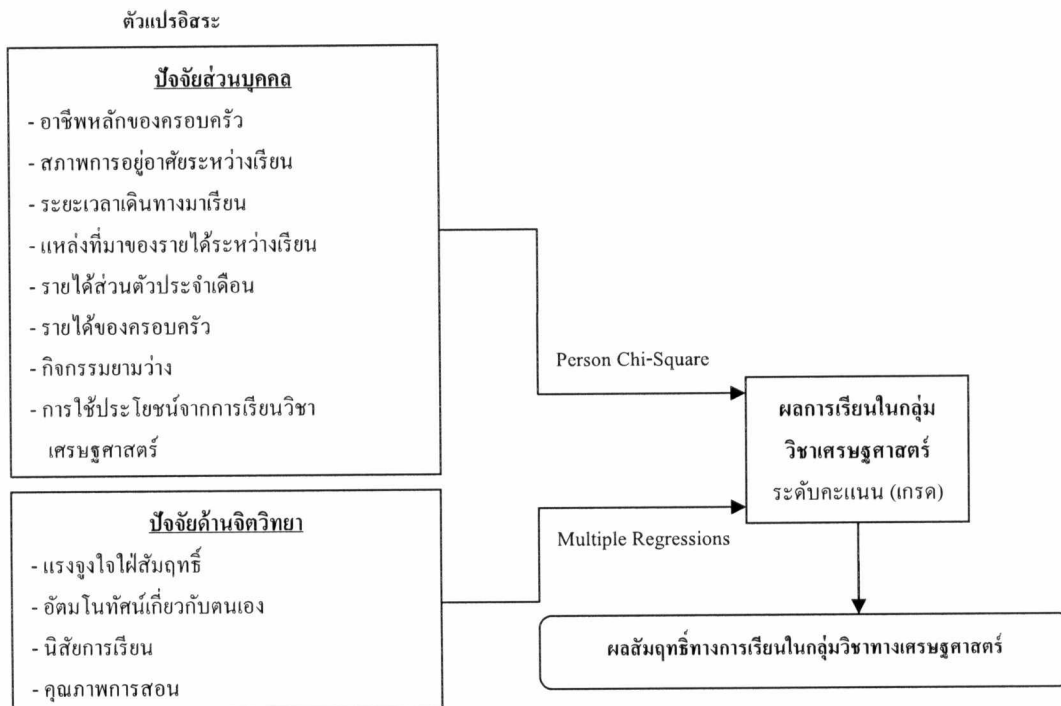
1. ทำการศึกษาสภาพโดยทั่วไปต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. เพื่อศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

วิธีการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัย สร้างเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ทำการสอบถามถึงศึกษาสภาพโดยทั่วไปต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากโครงการวิจัยคือ ทำให้ทราบสภาพโดยทั่วไปในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีลักษณะอย่างไรที่นำไปสู่การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเศรษฐศาสตร์ และทำให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้ คือ 1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แก่ พื้นที่สาขาศาสนาพื้นที่บพิตรพิมุข และวิทยาเขตโกลกัณฑ์ ที่ผ่านการศึกษาในรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค เศรษฐศาสตร์มหภาค เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ ขนาดตัวอย่างจำนวน 379 ตัวอย่าง (เป็นการประมาณตัวอย่างตามแนว Yamane ณ ระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95) 2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ หากพิจารณาขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยสามารถแสดงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2540)

สำหรับตัวแปรอิสระ ประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพหลักของครอบครัว สภาพการอยู่อาศัยระหว่างเรียน ระยะเวลาเดินทางมาเรียน แหล่งที่มาของรายได้ระหว่างเรียน รายได้ส่วนตัว ประจำเดือน รายได้ของครอบครัว กิจกรรมยามว่าง และการใช้ประโยชน์จากการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ 2) ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อุดมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง นิัยการเรียนรู้ และคุณภาพการสอน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2529) สำหรับตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนระดับเกรดวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ได้จากการศึกษาในรอบระยะเวลาที่ผ่านมา และสามารถแสดงกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ตัวแปรตาม

คณะผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สำหรับประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แก่ พื้นที่สาธายา พื้นที่ปิตุพิมุขฯ และวิทยาเขตไคโลกังวล ที่ผ่านการศึกษาในรายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค เศรษฐศาสตร์มหภาค เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ ขนาดตัวอย่างจำนวน 379 ตัวอย่าง (เป็นการประมาณตัวอย่างตามแนว Yamane ณ ระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95) 2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามได้กำหนดขึ้นค่าคะแนนมาตรฐานสำหรับแสดงระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544) ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้อธิบาย บรรยายลักษณะ สรุปลักษณะที่สำคัญของกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง หรือนำเสนอข้อมูล (Presentation) ประกอบด้วยประกอบด้วยตารางความถี่ (Frequency Table) ค่าสัดส่วน (Proportion) ค่าร้อยละ (Percentage) อัตราส่วน (Ratio) และค่าเฉลี่ยเลขคณิต และสถิติอ้างอิงเพื่อทำการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระปัจจัยด้านส่วนบุคคลกับตัวแปรตาม โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และคราเมอร์วี (Cramer's V) ตลอดจนทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระปัจจัยด้านจิตวิทยาและตัวแปรตาม โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงกลุ่มของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 379 ตัวอย่าง ทั้งหมดเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ผ่านการเรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และเรียนในสาขาวิชาการบัญชี โดยเกือบทั้งหมดมีผลการเรียนรวมเฉลี่ยอยู่ระหว่างเกรด 2.50 แต่ไม่เกิน 3.50 ซึ่งส่วนใหญ่มีครอบครัวประกอบอาชีพค้าขาย โดยส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดาและมารดา ซึ่งใช้ระยะเวลาเดินทางมาเรียนน้อยกว่า 30 นาที สำหรับแหล่งรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่ได้มาจากผู้ปกครอง โดยส่วนใหญ่ได้รับรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการช่วยผู้ปกครองทำงาน สำหรับระดับความคิดเห็นด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยทางการเรียน และคุณภาพการสอนมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก สำหรับอัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตัวตนเอง มีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลางดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ความคิดเห็น	N = 379		
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.611	0.767	มาก
อัตมโนทัศน์เกี่ยวกับตนเอง	3.416	0.889	ปานกลาง
ด้านนิสัยทางการเรียน	3.748	0.928	มาก
ด้านคุณภาพการสอน	3.792	0.806	มาก

สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับเกรดที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ได้ตั้งสมมติฐาน คือ

H_0 : ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ผ่านการเรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์

H_1 : ปัจจัยส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ผ่านการเรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์

และสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังตารางที่ 2 ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงการทดสอบ Person Chi-Square และ Cramer' V

การทดสอบ	Sig. , p-Value	Person Chi-Square	Cramer' V	การตรวจสอบสมมติฐาน	การแปลผล
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.34	3.39	0.09	ยอมรับ H_0	เพศไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.00	32.50	0.21	ยอมรับ H_1	ชั้นปีมีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชากับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.00	41.72	0.19	ยอมรับ H_1	สาขาวิชาไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.00	114.79	0.32	ยอมรับ H_1	ผลการเรียนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์

ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของครอบครัวกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.08	22.99	0.14	ยอมรับ H_1	อาชีพของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยระหว่างเรียนกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.53	8.02	0.08	ยอมรับ H_0	ที่พักอาศัยระหว่างเรียนไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาเดินทางมาเรียนกับรวมผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.07	15.85	0.12	ยอมรับ H_1	ระหว่างระยะเวลาเดินทางมาเรียนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับรวมผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.32	10.34	0.10	ยอมรับ H_0	รายได้ต่อเดือนไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมที่ทำในเวลาว่างกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.73	11.33	0.10	ยอมรับ H_0	กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างไม่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์จากการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์กับรวมผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์	0.09	15.95	0.13	ยอมรับ H_1	ประโยชน์จากการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์

สำหรับผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วยสมการถดถอยพหุคูณ ซึ่งการวิเคราะห์ในส่วนนี้จะนำเอาปัจจัยด้านจิตวิทยามาทดสอบความสัมพันธ์กับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วยสมการถดถอยพหุคูณ ซึ่งเมื่อนำเอาตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยด้านจิตวิทยาทั้ง 4 ตัวซึ่งประกอบไปด้วยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) อึดทนโศกเศร้าเกี่ยวกับตนเอง (X_2) นิสัยทางการเรียน (X_3) และคุณภาพการสอน (X_4) ไปประมวลผลร่วมกับตัวแปรตาม (ผลการเรียนค่าคะแนนเฉลี่ย GPA. ที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์: Y) พร้อมกันจะได้ผลดังสมการที่ 1

$$Y = 0.8894 + 0.076 X_1 + 0.2811 X_2 + 0.1337X_3 - 0.0890X_4 \quad (1)$$

(2.66)** (2.42)* (1.35)^{ns} (0.85)^{ns} (-1.45)^{ns}

$$R\text{-Square} = 0.0568$$

$$\text{Adjusted R-Square} = 0.0467$$

$$F\text{-Statistic}^{**} = 5.63^{**}$$

หมายเหตุ: ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

* แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

^{ns} แสดงนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวเลขในวงเล็บ แสดงค่า t-statistic

จากสมการที่ 1 พบว่ามีเพียงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (ค่า Sig < 0.05) ส่วนตัวแปรอิสระอื่นๆ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงทำการประมวลผลใหม่ โดยการตัดตัวแปรอิสระเข้าออกสลับกัน ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังสมการที่ 2

$$Y = 0.9191 + 0.3600 X_1 \quad (2)$$

(2.96)** (4.22)*

R-Square = 0.0452
Adjusted R-Square = 0.0427
F-Statistic** = 17.84**

จากสมการที่ 2 พบว่าเมื่อลองถอดตัวแปรอิสระเข้าออกสลับกันจะพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ยังคงเป็นตัวแปรอิสระตัวเดียวที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (ค่า Sig < 0.05) และค่า F-Statistic มีระดับนัยสำคัญที่ 0.01 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากค่า Adjusted R-Square (0.0427) ก็พบว่า การเปลี่ยนแปลงในผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ (Y) สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) เพียงร้อยละ 4.27 เท่านั้น

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของสรุปได้ว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ผ่านการเรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.21 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 50.13 เรียนในสาขาวิชาการบัญชี ร้อยละ 34.04 มีผลการเรียนรวมเฉลี่ยอยู่ระหว่างเกรด 2.50 แต่ไม่เกิน 3.50 ร้อยละ 59.63 สำหรับผลนักศึกษาที่ผ่านการเรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์จำแนกตามกลุ่มพบว่า กลุ่มวิชาด้านเศรษฐศาสตร์จุลภาคมีผู้เคยผ่านการเรียนมาแล้วมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.50 รองลงมาคือกลุ่มวิชาด้านเศรษฐศาสตร์มหภาค ร้อยละ 66.75 ในขณะที่ผลการเรียนในรายวิชาทางเศรษฐศาสตร์ พบว่า ส่วนใหญ่ได้คะแนนเฉลี่ย 2.50 คิดเป็นร้อยละ 34.30 นักศึกษาเกือบทั้งหมดมีครอบครัวประกอบอาชีพค้าขาย ร้อยละ 36.15 และพักอาศัยกับบิดาและมารดาคิดเป็นร้อยละ 67.28 ใช้ระยะเวลาเดินทางมาเรียนน้อยกว่า 30 นาที คิดเป็นร้อยละ 39.84 และมีแหล่งรายได้มาจากผู้ปกครองโดยได้รับเงินต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 71.50 และใช้เวลาว่างในการช่วยผู้ปกครองทำงานคิดเป็นร้อยละ 22.96 สำหรับประโยชน์ที่ได้จากการเรียนเศรษฐศาสตร์พบว่าส่วนใหญ่ช่วยเสริมสร้างนิสัยการประหยัด ใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่าร้อยละ 49.60 รองลงมาสามารถนำความรู้ไปวิเคราะห์ข่าวสารทางเศรษฐกิจร้อยละ 25.86 ในขณะที่ผลการวัดระดับความคิดเห็นด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อคติทัศนคติเกี่ยวกับตนเอง นิสัยทางการเรียน และคุณภาพการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ผ่านการเรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์พบว่าความคิดเห็นด้านแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ อุดม โพนทัศนีย์เกี่ยวกับตนเอง และนิสัยทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคุณภาพการสอนพบว่านักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ผ่านการเรียนวิชาด้านเศรษฐศาสตร์มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับผลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์พบว่าชั้นปีมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยชั้นปีที่ 4 มีผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์สูงกว่าชั้นปีอื่นๆ โดยอยู่ในกลุ่มเกรด A ถึง 13 รายถัดไปเป็นชั้นปีที่ 3 และ 2 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาชั้นปีสูงๆ จะมีความรับผิดชอบสูงกว่าชั้นปีที่ต่ำกว่า สำหรับสาขาวิชาพบว่ามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยสาขาวิชาการบัญชี มีผลการเรียนในกลุ่มเกรด A ถึง 11 ราย ทั้งนี้อาจเนื่องมากรองสาขาวิชาดังกล่าวมีพื้นฐานวิชาด้านเศรษฐศาสตร์สูงกว่าสาขาอื่นๆ ส่วนการเรียนกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคพบว่ามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยนักศึกษาที่ผ่านการเรียนเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาแล้วจะมีผลการเรียนอยู่ในกลุ่มเกรด A สูงถึง 22 ราย ขณะที่กลุ่มวิชาวิเคราะห์พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยนักศึกษาที่ผ่านการเรียนเศรษฐศาสตร์จุลภาคมาแล้วจะมีผลการเรียนอยู่ในกลุ่มเกรด A สูงถึง 19 ราย ส่วนการทดสอบผลการเรียนรวมกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ พบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่มีผลการเรียนรวมต่างกันจะมีผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยนักศึกษาที่มีผลการเรียนรวมอยู่ในระดับสูงก็จะมีผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ในระดับสูงด้วย สำหรับลำดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้านปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์นั้น พบว่าชั้นปีกับการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์มากที่สุดด้วยขนาด 0.21 (Cramer' V = 0.21) รองลงมาคือสาขาวิชาที่มีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ 0.19 (Cramer' V = 0.19) ถัดมาคือ การเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์มีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ 0.14 (Cramer' V = 0.14) และผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วยสมการถดถอยพหุคูณพบว่า แรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) เป็นตัวแปรอิสระตัวเดียวที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (ค่า Sig < 0.05) และค่า F-Statistic มีระดับนัยสำคัญที่ 0.01 อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาจากค่า Adjusted R-Square (0.0427) ก็พบว่า การเปลี่ยนแปลงในผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ (Y) สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยด้านแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) เพียงร้อยละ 4.27 เท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัยคือ ผู้สอนควรจัดการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาคกับเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ให้นักศึกษาเรียนก่อนที่จะเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ในกลุ่มอื่นๆ เพราะจะทำให้นักศึกษามีพื้นฐานในการเรียนเศรษฐศาสตร์ที่ดี เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าหากนักศึกษาได้ผ่านการเรียนวิชาดังกล่าวมาแล้วจะช่วยให้ นักศึกษามีผลการเรียนในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์อยู่ในระดับที่ดี และมีความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา รวมถึงสถานการณ์ต่างๆ ทางเศรษฐกิจได้ และปัจจัยด้านแรงงูใจไฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนที่ได้

จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ ดังนั้นผู้สอนจะต้องพยายามสร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษา พยายามชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของวิชาเศรษฐศาสตร์ เพื่อเสริมแรงกระตุ้นของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป เนื่องจากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยากับผลการเรียนที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ด้วยสมการถดถอยพหุคูณ พบว่ามีเพียงตัวแปรเดียวที่มีนัยสำคัญ คือ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรที่จะพิจารณาหาตัวแปรอิสระอื่นๆ เข้ามาพิจารณามากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เป็นเพราะคณะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยั้งจาก คณาจารย์ในกลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่ศาลายา พื้นที่ปตท.ปิโตรเคมีฯ และวิทยาเขตวังไกลกังวล ทุกท่าน โดยเฉพาะ อาจารย์ ดร.อริสิทธิ์ นุชเนตร และอาจารย์ยุทธนา คล้ายอยู่ เป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาช่วยประสานในการออกแบบสอบถามภาคสนามกับนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้อย่างมาก ตลอดจนขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลายท่านที่คณะผู้วิจัยได้นำเอาความรู้จากหนังสือและตำราของท่านที่ปรากฏในการอ้างอิงครั้งนี้ มาใช้เป็นองค์ความรู้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

อนึ่ง งานวิจัยฉบับนี้เกิดขึ้นจากนโยบายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยใช้งบประมาณผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ที่ต้องการสนับสนุนให้คณาจารย์ได้ดำเนินการทำวิจัย เพื่อให้มีผลงานการวิจัยอันเป็นการสร้างองค์ความรู้ ในทางวิชาการ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เทพนิมิตการพิมพ์
- นิตา แซ่เอี้ยว. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาและเจตคติที่มีต่อวิชาการส่งเสริมการขายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. สุวีริยาสาส์น. กรุงเทพมหานคร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2529). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อดิศักดิ์ และคณะ. (2544). “ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐกรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี”. วารสารวิจัยและพัฒนา. มจร. ปีที่ 24 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2544.
- Chiang, S. H. (1994). An experimental study of a teaching unit of secondary school science developed by the theories of constructivism. Proc. Nati. Sci. Repub. China, Part D. Math. Sci. Technol. Educ, 4(1), 25-36.

แบบแสดงหลักฐานการมีส่วนร่วมในผลงานวิชาการ

ประเภทผลงานวิชาการ : งานวิจัย

เรื่อง : ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาทางเศรษฐศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 22 ประจำปี 2555. 23 – 26 พฤษภาคม 2555. 9 หน้า.

ผู้ร่วมงาน จำนวน 3 คน แต่ละคนมีส่วนร่วม ดังนี้

ชื่อผู้ร่วมงาน	ปริมาณงานร้อยละ และหน้าที่ความรับผิดชอบ
1. อีระวัฒน์ จันทิก	70% วางแผนการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานการวิจัย
2. ศิริภรณ์ ศิลปะวานิช	15% ร่วมวางแผนการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานการวิจัย
3. น้ำฝน เสนางคนิกร	15% ร่วมวางแผนการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานการวิจัย

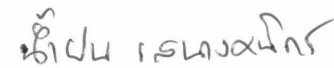
หมายเหตุ

ลงชื่อ.....

(อีระวัฒน์ จันทิก)

ลงชื่อ.....

(ศิริภรณ์ ศิลปะวานิช)

ลงชื่อ.....

(น้ำฝน เสนางคนิกร)